

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2018)0430

Conferința ONU din 2018 privind schimbările climatice de la Katowice, Polonia (COP24)

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2018 referitoare la Conferința ONU din 2018 privind schimbările climatice de la Katowice, Polonia (COP24) (2018/2598(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,
- având în vedere Acordul de la Paris, Decizia 1/CP.21, precum și cea de a 21-a Conferință a părților (COP21) la CCONUSC și cea de a 11-a Conferință a părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP11), desfășurate la Paris, Franța, între 30 noiembrie și 11 decembrie 2015,
- având în vedere cea de-a 18-a Conferință a părților (COP18) la CCONUSC și cea de-a opta Conferință a părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP8), care a avut loc la Doha, Qatar, între 26 noiembrie și 8 decembrie 2012, precum și adoptarea unui amendament la protocolul prin care se stabilește o a doua perioadă de angajamente în cadrul Protocolului de la Kyoto, care începe la 1 ianuarie 2013 și se termină la 31 decembrie 2020,
- având în vedere faptul că Acordul de la Paris a fost deschis spre semnare la 22 aprilie 2016 la sediul ONU din New York, rămânând deschis până la 21 aprilie 2017, și că 195 de state au semnat Acordul de la Paris și 175 de state au depus instrumentele de ratificare a acestuia,
- având în vedere cea de-a 23-a Conferință a părților (COP23) la CCONUSC, a 13-a sesiune a Reuniunii părților la Protocolul de la Kyoto (CMP13) și cea de-a doua sesiune a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris (CMA2), desfășurată la Bonn, Germania, în perioada 4 noiembrie - 16 noiembrie 2017,
- având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU (ODD),

- având în vedere rezoluția din 3 iulie 2018 privind diplomația UE în domeniul climei¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 octombrie 2017 referitoare la Conferința ONU din 2017 privind schimbările climatice, care va avea loc la Bonn, Germania (COP23)²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 iulie 2016 intitulată „Accelerarea tranziției Europei către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon” (COM(2016)0500),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 15 februarie 2016, din 30 septembrie 2016, din 23 iunie 2017, precum și din 22 martie 2018,
- având în vedere concluziile Consiliului din 13 octombrie 2017, din 26 februarie 2018, precum și din 9 octombrie 2018,
- având în vedere Decizia (UE) 2017/1541 a Consiliului din 17 iulie 2017 privind încheierea în numele Uniunii Europene a Amendamentului de la Kigali la Protocolul de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon³,
- având în vedere contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (CPSN) ale UE și statelor sale membre, transmise CCONUSC la 6 martie 2015 de către Letonia și Comisia Europeană,
- având în vedere al cincilea raport de evaluare (AR5) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și raportul său de sinteză și Raportul special al IPCC intitulat „O încălzire globală de 1.5°C”,
- având în vedere al optulea raport de sinteză al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) din noiembrie 2017, intitulat „Raportul pe 2017 privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră” și al treilea raport pe 2017 al acesteia privind decalajele de adaptare,
- având în vedere raportul „Global Energy & CO₂ Status Report 2017” („Raportul privind stadiul global al energiei și al emisiilor de CO₂ în 2017”) al Agenției Internaționale a Energiei,
- având în vedere „Declarația privind situația climatică la nivel mondial în 2017” a Organizației Meteorologice Mondiale din martie 2018 și al 13-lea buletin al OMM privind gazele cu efect de seră din 30 octombrie 2017,
- având în vedere Raportul pe 2018 al Forumului Economic Mondial privind riscurile globale⁴,
- având în vedere declarația Grupului pentru creștere ecologică din 5 martie 2018, semnată de 14 de miniștri ai mediului și climei din UE privind „Finanțarea acțiunilor UE de combatere a schimbărilor climatice - consolidarea cheltuielilor pentru politicile

¹ Texte adoptate, P8_TA(2018)0280.

² JO C 346, 27.9.2018, p. 70.

³ JO L 236, 14.9.2017, p. 1

⁴ http://www3.weforum.org/docs/WEF_GRR18_Report.pdf

climatice și integrarea în următorul cadru financiar multianual (CFM)¹,

- având în vedere raportul intitulat „CO₂ - an operational anthropogenic CO₂ emissions monitoring and verification support capacity” („CO₂ - o capacitate operațională de sprijinire a monitorizării și verificării emisiilor antropice de CO₂”², publicat de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei în noiembrie 2017,
 - având în vedere Declarația de la Fairbanks, adoptată de către miniștrii de externe din statele din regiunea arctică în cadrul celei de a 10-a reuniuni ministeriale a Consiliului Arcticii, desfășurată la Fairbanks, Alaska, între 10-11 mai 2017,
 - având în vedere prima ediție a Summitului One Planet care a avut loc la Paris la 12 decembrie 2017 și cele 12 angajamente adoptate cu această ocazie,
 - având în vedere enciclica Papei Francisc *Laudato si*,
 - având în vedere Declarația de la Meseberg din 19 iunie 2018,
 - având în vedere articolul 128 alineatul (5) și articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Acordul de la Paris a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016, 181 dintre cele 197 de părți la convenție depunându-și la Organizația Națiunilor Unite instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare (până la data de 11 octombrie 2018);
- B. întrucât, la 6 martie 2015, UE a prezentat în fața CCONUSC contribuția preconizată stabilită la nivel național pentru UE și statele sale membre, prin care se angajează să respecte un obiectiv obligatoriu de cel puțin 40 % reducere la nivel intern a emisiilor de gaze cu efect de seră comparativ cu nivelurile din 1990 până în 2030;
- C. întrucât angajamentele asumate până acum de semnatarii Acordului de la Paris nu vor fi suficiente pentru atingerea obiectivului comun; întrucât nici actualele contribuții stabilite la nivel național (CSN) prezentate de UE și statele sale membre nu sunt conforme cu obiectivele stabilite în Acordul de la Paris și, prin urmare, trebuie revizuite;
- D. întrucât au fost finalizate elemente esențiale ale legislației UE care contribuie la îndeplinirea CSN ale UE și care conțin prevederi ambițioase, în special Directiva privind energia din surse regenerabile și Directiva privind eficiența energetică, conducând UE la o reducere de cel puțin 45 % a gazelor cu efect de seră până în 2030; întrucât o reducere de 45 % în UE până în 2030 nu reprezintă încă o contribuție suficientă la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris și a obiectivului privind un nivel zero de emisii nete până la jumătatea secolului;
- E. întrucât transparența în ceea ce privește măsurarea emisiilor este esențială pentru realizarea unor progrese semnificative în ceea ce privește reducerea în mod corect a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel global;

1

http://www.bmub.bund.de/fileadmin/Daten_BMU/Download_PDF/Europa_International/green_growth_group_financing_climate_action_bf.pdf

2

<http://copernicus.eu/news/report-operational-anthropogenic-co2-emissions-monitoring>

- F. întrucât, după o stagnare care a durat trei ani, în 2017 s-a înregistrat o creștere a emisiilor de dioxid de carbon la nivel global și la nivelul UE; întrucât această creștere este repartizată inegal din punct de vedere geografic;
- G. întrucât în anul 2017 s-au înregistrat foarte multe fenomene meteorologice extreme și recorduri de temperatură care sporesc nevoia urgentă de a se întreprinde măsuri la nivel internațional în domeniul climei;
- H. întrucât o politică ambițioasă de atenuare a schimbărilor climatice poate genera creștere economică și locuri de muncă; întrucât, cu toate acestea, unele sectoare specifice sunt vulnerabile la relocalizarea emisiilor de dioxid de carbon, în cazul în care pe alte piețe nu există obiective la fel de ambițioase; întrucât, prin urmare, este necesară o protecție adecvată împotriva relocalizării emisiilor de carbon pentru a proteja locurile de muncă în aceste sectoare;
- I. întrucât schimbările climatice sunt un multiplicator al altor amenințări care afectează în mod disproporționat țările în curs de dezvoltare; întrucât seceta și alte fenomene meteorologice nefavorabile degradează și distrug resurse de care depind în mod direct mijloacele de trai ale persoanelor sărace și provoacă o concurență tot mai intensă pentru resursele rămase, contribuind la crize umanitare și la tensiuni, strămutări forțate, radicalizare și conflicte; întrucât există dovezi că schimbările climatice au jucat un rol în tulburările și răspândirea violenței în Orientul Mijlociu, Sahel și Cornul Africii, cu repercusiuni mult dincolo de aceasta;
- J. întrucât raportul IPCC referitor la creșterea temperaturii cu 1,5 C demonstrează că efectele unei astfel de creșteri a temperaturii sunt susceptibile de a fi mult mai puțin grave decât creșterea cu 2 C;
- K. întrucât succesul pe termen lung al atenuării schimbărilor climatice necesită luarea de măsuri mult mai ferme, în special de către țările dezvoltate, pentru a abandona modelul economic producător de emisii de dioxid de carbon și pentru a stimula creșterea inteligentă din punct de vedere climatic, inclusiv în țările în curs de dezvoltare; întrucât trebuie depuse eforturi continue pentru întărirea sprijinului financiar, tehnologic și pentru dezvoltarea capacității țărilor în curs de dezvoltare;
- L. întrucât incapacitatea unor mari surse de emisii de a reduce emisiile de GES în concordanță cu măsurile necesare pentru limitarea creșterii temperaturii medii globale la 1,5°C sau 2°C accentuează amploarea și costurile deja enorme ale adaptării la schimbările climatice, cu consecințe deosebit de grave pentru țările cel mai puțin dezvoltate și pentru statele insulare mici în curs de dezvoltare; întrucât ar trebui sprijinite toate inițiativele țărilor cel mai puțin dezvoltate și ale statelor insulare mici în curs de dezvoltare de a produce informații cu privire la riscuri și avertizări timpurii;
- M. întrucât disparitatea crescândă între nevoile de adaptare și eforturile de adaptare trebuie inversată urgent prin măsuri mult mai ferme de atenuare și adaptare;
- N. întrucât nu este de conceput ca costurile de adaptare să fie suportate de cei afectați de necesitatea acestora și este necesar ca principalii responsabili ai emisiilor de GES să acopere cea mai mare parte a costurilor globale;
- O. întrucât articolul 7 din Acordul de la Paris stabilește un obiectiv global de adaptare, iar acest obiectiv trebuie acum să fie pus în practică fără întârziere; întrucât planurile

naționale de adaptare (PNA) ar trebui să joace un rol important;

- P. întrucât pădurile contribuie substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea; întrucât despădurirea este responsabilă de aproape 20 % din emisiile globale de GES, fiind cauzată în special de creșterea sectorului zootehnic, a producției de soia și de ulei de palmier, produse destinate inclusiv pieței UE; întrucât UE ar trebui să își reducă contribuția indirectă la despădurire („despădurirea încorporată”), pentru care poartă o răspundere;
- Q. întrucât terenul este o resursă limitată și utilizarea acestuia pentru producerea de materii prime convenționale și destinate producerii biocombustibililor de primă generație poate agrava insecuritatea alimentară și distruge mijloacele de trai ale populațiilor sărace din țările în curs de dezvoltare, în special prin acaparări de terenuri, strămutări forțate, poluare și încălcări ale drepturilor popoarelor indigene; întrucât programele de compensare a emisiilor de carbon și de reîmpădurire pot provoca, de asemenea, astfel de daune dacă nu sunt concepute și puse în aplicare în mod adecvat;
1. reamintește că schimbările climatice, fiind o cauză și un multiplicator al altor riscuri, reprezintă una dintre cele mai urgente probleme ale umanității și că toate statele și toți actorii la nivel mondial trebuie să facă tot posibilul pentru a le combate prin acțiuni individuale hotărâte; subliniază că cooperarea internațională la momentul potrivit, solidaritatea și angajamentul consecvent și solid de a întreprinde acțiuni comune sunt singura soluție pentru îndeplinirea sarcinii colective de păstrare a întregii planete și a biodiversității ei pentru generațiile actuale și viitoare; subliniază că UE este pregătită să continue să își exercite rolul de lider în acest efort global și, în același timp, să asigure o dezvoltare economică durabilă cu nivel scăzut de GES care să asigure securitatea energetică, un avantaj competitiv pentru industriile europene și crearea de locuri de muncă;

Baza științifică pentru acțiunile din domeniul climei

2. subliniază că OMM a confirmat că 2015, 2016 și 2017 au fost anii cei mai calzi înregistrați, ceea ce a generat o încălzire foarte pronunțată în regiunea arctică, care va avea un efect de durată asupra nivelului mării și condițiilor climatice la nivel mondial;
3. consideră că este posibil să se evite efectele ireversibile profunde și foarte probabile ale creșterii temperaturii globale de 2°C în cazul în care se urmărește obiectivul mai ambițios de 1,5°C, ceea ce ar cere ca emisiile globale de GES, acum în creștere, să scadă la zero până cel târziu în 2050; subliniază că soluțiile tehnice necesare sunt disponibile și din ce în ce mai competitive din punct de vedere al costurilor și că toate politicile UE ar trebui să fie strâns aliniată la obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris și reexaminată pentru a fi aliniată în permanență acestor obiective; prin urmare, așteaptă cu interes constatările raportului special al IPCC pe 2018 referitor la impactul încălzirii globale cu 1,5°C peste nivelurile preindustriale;
4. subliniază că, potrivit OMS, schimbările climatice afectează factorii determinanți sociali și de mediu ai sănătății - aer curat, apă potabilă, hrană suficientă și adăpost sigur - și că, între 2030 și 2050, se prognozează alte 250 000 de decese pe an provocate de malnutriție, diaree, malarie și stres termic; temperaturile extrem de ridicate contribuie în mod direct la decesele cauzate de afecțiunile cardiovasculare și respiratorii, în special în rândul persoanelor în vârstă; recunoaște că schimbările climatice reprezintă un catalizator pentru conflicte; consideră că punerea în aplicare integrală a angajamentelor

din cadrul Acordului de la Paris ar contribui enorm la întărirea securității și a păcii în Europa și în lume;

Ratificarea Acordului de la Paris și punerea în aplicare a angajamentelor

5. salută ritmul fără precedent al ratificărilor Acordului de la Paris, precum și mobilizarea generală și voința actorilor statali și nestatali privind punerea în aplicare deplină și rapidă, așa cum a fost exprimată în angajamentele asumate în cadrul evenimentelor mondiale majore, cum ar fi Summitul nord-american privind clima organizat la Chicago între 4-6 decembrie 2017, Summitul One Planet, care a avut loc la Paris la 12 decembrie 2017, precum și Summitul global privind acțiunea împotriva schimbărilor climatice de la San Francisco din perioada 12-14 septembrie 2018;
6. subliniază că CSN-urile actuale nu ar limita încălzirea globală decât la o creștere a temperaturii de aproximativ 3,2°C¹, ceea ce ar depăși cu mult pragul de 2°C; invită toate părțile să contribuie constructiv la procesul care urmează să fie pus în practică în perspectiva anului 2020, atunci când contribuțiile stabilite la nivel național trebuie să fie actualizate, și să se asigure că contribuțiile lor sunt stabilite în conformitate cu obiectivul pe termen lung vizând temperatura al Acordului de la Paris, care prevede menținerea limitării creșterii temperaturii la un nivel cu mult sub 2°C și să facă eforturi să limiteze și mai mult creșterea, până la 1,5°C; recunoaște că angajamentele actuale, inclusiv cel prezentat de Uniune și de statele sale membre, sunt insuficiente pentru a îndeplini obiectivele Acordului; subliniază, prin urmare, că emisiile de gaze cu efect de seră la nivel global ar trebui să atingă nivelul maxim cât mai curând posibil și că toate părțile, în special UE și toate națiunile G20, trebuie să își intensifice eforturile și să își actualizeze contribuțiile stabilite la nivel național până în 2020, în urma Dialogului Talanoa din 2018, care vizează să elimine decalajul existent în privința realizării acestui obiectiv;
7. consideră că, în cazul în care alte economii importante nu reușesc să își asume angajamente comparabile cu cele ale UE privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, va fi necesară menținerea dispozițiilor privind relocalizarea emisiilor de dioxid de carbon, în special a celor care vizează sectoare cu un risc ridicat de relocalizare a emisiilor de dioxid de carbon, pentru a asigura competitivitatea globală a industriei europene;
8. regretă că, în majoritatea țărilor terțe care și-au asumat angajamente în temeiul Acordului de la Paris, dezbaterile privind creșterea contribuțiilor lor este într-o etapă incipientă care avansează foarte încet; solicită, prin urmare, Comisiei să dinamizeze intenția UE de a crește angajamentul prin depunerea de eforturi mai mari, astfel încât să motiveze și alți parteneri să facă același lucru;
9. subliniază importanța pe care o are o politică ambițioasă a UE privind clima pentru ca aceasta să acționeze ca un partener credibil și de încredere la nivel mondial și păstrarea rolului de lider al UE în domeniul climei la nivel mondial și respectarea Acordului de la Paris; salută acordul Parlamentului European și al Consiliului de a crește, până în 2030, obiectivele privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică la 32 % și, respectiv, 32,5 %; ceea ce va avea ca rezultat o reducere a emisiei de GES cu peste

¹ UNEP, „The Emissions Gap Report 2017 — The emissions gap and its implications”, („Raportul privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră și implicațiile acestora”), p. 18

45 % până în 2030; prin urmare, salută observațiile Comisiei privind actualizarea contribuțiilor UE stabilite la nivel național, în sensul luării în considerare a acestui obiectiv mai ambițios și a majorării obiectivului de reducere a emisiilor pentru 2030; invită Comisia Europeană să pregătească până la sfârșitul anului 2018 o strategie ambițioasă care să vizeze emisii zero pentru UE până la mijlocul secolului, definind un parcurs rentabil către atingerea obiectivului de emisii nete zero, adoptat în cadrul Acordului de la Paris și o economie cu emisii nete de dioxid de carbon zero în Uniune până cel târziu în 2050, în concordanță cu o cotă echitabilă a Uniunii din bugetul de emisii de carbon la nivel global rămas; sprijină o corelare a contribuțiilor UE stabilite la nivel național cu obiectivul stabilit la nivelul întregii economii de reducere a emisiilor interne de gaze cu efect de seră cu 55 % în comparație cu nivelurile din 1990 până în 2030;

10. salută anunțul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite privind organizarea unui summit pe tema climei în septembrie 2019, în marja celei de a 74-a Adunări Generale, pentru a accelera acțiunile în domeniul schimbărilor climatice în vederea atingerii obiectivelor Acordului de la Paris și, în special, pentru a promova creșterea ambiției în stabilirea angajamentelor privind clima; invită UE și statele sale membre să sprijine acest efort prin manifestarea angajamentului și a voinței politice de a-și spori angajamentele și să pledeze pentru contribuții semnificative din partea celorlalte părți;
11. regretă anunțul făcut de președintele SUA, Donald Trump, cu privire la intenția sa de a retrage Statele Unite din Acordul de la Paris, considerând acest lucru un pas înapoi; își exprimă satisfacția că toate părțile importante și-au confirmat angajamentul față de Acordul de la Paris după anunțul făcut de președintele Trump; salută călduros mobilizarea în continuare pentru acțiunea împotriva schimbărilor climatice a unor state, orașe, universități și alți actori nestatali de primă mână din SUA, în cadrul campaniei „we are still in” („suntem în continuare implicați”);
12. insistă că, în special după anunțul președintelui Trump, este important să se prevadă dispoziții adecvate împotriva relocalizării emisiilor de carbon și să se asigure faptul că întreprinderile cele mai performante vor primi certificate gratuit, astfel cum s-a convenit prin Directiva ETS; solicită Comisiei să examineze eficacitatea și legalitatea măsurilor suplimentare vizând protejarea sectoarelor industriale expuse riscului de relocalizare a emisiilor de carbon, de exemplu, ajustarea taxei vamale pe emisiile de carbon și a taxei pe consum, în special în raport cu produsele care provin din țări care nu își îndeplinesc angajamentele asumate în temeiul Acordului de la Paris;
13. salută intrarea în vigoare a amendamentului de la Kigali la Protocolul de la Montreal la 1 ianuarie 2019, la care până acum 27 de părți și-au depus deja instrumentele de ratificare, inclusiv șapte state membre; îndeamnă toate părțile la Protocolul de la Montreal, în special statele membre care nu și-au prezentat încă instrumentele de ratificare, să ia toate măsurile necesare pentru o ratificare rapidă, aceasta fiind contribuție necesară pentru implementarea Acordului de la Paris și îndeplinirea țărilor pe termen mediu și lung în materie de climă și energie;
14. salută ratificarea amendamentului de la Doha la Protocolul de la Kyoto de către toate statele membre și depunerea ratificării comune de către Uniune la 21 decembrie 2017; consideră că această măsură va reprezenta o importantă pârgie de negociere pentru încheierea cu succes a negocierilor din 2018 privind schimbările climatice și, datorită eforturilor de colaborare, va reduce efectiv emisiile de gaze cu efect de seră;

15. subliniază că ambiția și punerea în aplicare înainte de 2020 au fost un punct-cheie în timpul negocierilor din cadrul COP23; salută decizia de a organiza două exerciții de evaluare în timpul COP din 2018 și 2019; invită Comisia și statele membre să pregătească contribuții la reducerea emisiilor până în 2020, care să fie prezentate la COP24, în cadrul evaluării de dinainte de 2020; consideră că acestea constituie un pas important în direcția obiectivului de a crește nivelul de ambiție pentru perioada de după 2020 de către toate părțile și, prin urmare, așteaptă cu interes rezultatul primei evaluări de la Katowice, care ar trebui să ia forma unei decizii COP care să reconfirme angajamentul de a crește, până în 2020, nivelul de ambiție în privința contribuțiilor naționale ale părților pentru 2030, pentru a le alinia la obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris;
16. invită Comisia și statele membre să utilizeze strategii și activități de comunicare pentru a spori sprijinul public și politic pentru acțiunile în domeniul climei și pentru a spori gradul de conștientizare cu privire la beneficiile colaterale ale combaterii schimbărilor climatice, cum ar fi îmbunătățirea calității aerului și a sănătății publice, conservarea resurselor naturale, creșterea economică și a ocupării forței de muncă, creșterea securității energetice și reducerea costurilor la importul de energie, precum și avantajele la nivelul concurenței internaționale prin inovare și dezvoltare tehnologică; subliniază că ar trebui, de asemenea, atrasă atenția asupra interdependențelor dintre schimbările climatice și nedreptatea socială, migrație, instabilitate și sărăcie, precum și asupra faptului că acțiunile la nivel internațional în domeniul climei pot contribui în mare măsură la rezolvarea acestor probleme;
17. subliniază sinergiile dintre Acordul de la Paris, Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, Cadrul de la Sendai și Agenda de acțiune de la Addis Abeba (finanțare pentru dezvoltare), precum și alte convenții de la Rio, deoarece acestea reprezintă pași importanți și interconectați în direcția posibilității de a aborda simultan eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă;

COP24 de la Katowice

18. recunoaște realizările președințiilor COP 22 și COP 23 care au pregătit împreună proiectul dialogului Talanoa din 2018, care a fost în general aprobat de către părți și lansat în ianuarie 2018; așteaptă cu interes primele rezultate ale acestuia pe parcursul COP24 și concluziile politice ulterioare pentru a alinia aspirațiile colective mondiale la obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris până în 2020; apreciază faptul că dialogul Talanoa nu se limitează doar la discuții între guvernele naționale, ci permite unei serii de părți interesate, inclusiv regiunilor și orașelor, precum și reprezentanților aleși ai acestora, să aducă în atenția factorilor de decizie de la nivel național și mondial aspecte-cheie privind acțiunile în domeniul climei; consideră binevenite dialogurile Talanoa între orașe și regiuni și așteaptă cu interes organizarea unor noi dialoguri în Europa; așteaptă cu interes contribuțiile actorilor nestatali și solicită tuturor părților să își trimită contribuțiile în timp util în vederea facilitării dezbaterilor politice din Katowice;
19. recunoaște, de asemenea, că, în ciuda tuturor progreselor înregistrate privind programul de acțiune de la Paris (Cadrul de reglementare) în cursul COP23, sunt de așteptat provocări importante pentru finalizarea acestuia și pentru a ajunge la decizii concrete cu ocazia COP 24; solicită ca toate activitățile de pregătire necesare să fie efectuate înainte de summit pentru a finaliza cadrul de reglementare, care este de o importanță primordială pentru a pune în practică la timp Acordul de la Paris;

20. pledează pentru un cadru de reglementare cu un nivel înalt de transparență, cu norme obligatorii riguroase pentru toate părțile, pentru a măsura precis progresele și a întări și mai mult încrederea în rândul părților implicate în procesul internațional; este preocupat de faptul că unele părți nu manifestă prea multă tragere de inimă în eforturile către o transparență deplină în măsurarea emisiilor; face apel la toate economiile importante să preia inițiativa în negocierile privind cadrul de reglementare și să promoveze cerințe obligatorii privind sistemele de monitorizare și verificare, care să includă date și estimări prompte și fiabile privind emisiile de gaze cu efect de seră;
21. subliniază importanța completării cadrului de reglementare cu date atmosferice bazate pe observații, pentru a crește fiabilitatea și acuratețea raportărilor; invită Comisia, Agenția Spațială Europeană (ESA), Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici (EUMETSAT), Centrul european pentru prognoze meteorologice pe termen mediu (CPMTM), Sistemul integrat de observare a carbonului (ICOS), infrastructura europeană de cercetare, institutele naționale de statistică și centrele de cercetare și alți actori importanți să dezvolte o capacitate operațională care să poată produce informații despre emisiile antropice utilizând date satelitare și îndeplinind cerințele necesare, inclusiv lansând pe orbită o constelație de sateliți;
22. subliniază că este important ca UE să aibă o singură poziție, unitară, în cadrul COP24 de la Katowice, pentru a avea putere politică și credibilitate; îndeamnă toate statele membre să sprijine mandatul UE în cadrul negocierilor și al reuniunilor bilaterale cu alți actori;
23. face apel la Comisie și la statele membre să pună acțiunile în domeniul climei pe ordinea de zi a forurilor internaționale importante din cadrul ONU, precum și, printre altele, în G7 și G20, și să caute parteneriate multilaterale pe aspecte specifice ale punerii în aplicare a Acordului de la Paris și a ODD;

Deschidere, caracter incluziv și transparență

24. invită Comisia și statele membre să mențină și să consolideze parteneriatele strategice cu țările dezvoltate, precum și cu economiile emergente, pentru a stabili un grup de lideri în domeniul climei în următorii câțiva ani, și să arate mai multă solidaritate față de statele vulnerabile; sprijină angajamentul susținut și activ al UE în cadrul Coaliției cu ambiții mari (HAC) și, împreună cu țările membre ale acesteia, de a-și face cunoscută hotărârea de a implementa o parte semnificativă a Acordului de la Paris prin încheierea unui cadru de reglementare riguros în 2018 și printr-un dialog Talanoa de succes la COP24;
25. subliniază că este nevoie de participarea efectivă a tuturor părților pentru a urmări obiectivul de limitare a creșterii temperaturii medii globale la 1,5 °C, ceea ce, la rândul său, înseamnă că trebuie tratată problema intereselor pecuniare particulare sau conflictuale; în acest context, își reiterează sprijinul pentru inițiativa guvernelor care reprezintă majoritatea populației lumii de a introduce o politică specifică privind conflictele de interese în cadrul CCONUSC; invită Comisia și statele membre să se implice într-un mod constructiv în acest proces fără a compromite țintele și obiectivele CCONUSC și ale Acordului de la Paris;
26. subliniază că 80 % dintre persoanele strămutate din cauza schimbărilor climatice sunt femei, care sunt, în general, mai afectate de schimbările climatice decât bărbații și suportă o sarcină mai mare, nefiind totuși implicate în deciziile cruciale în domeniul

politicilor climatice; subliniază, prin urmare, că emanciparea femeilor, precum și participarea lor deplină și echitabilă și în calitate de lideri la forumuri internaționale, precum CCONUSC, și la acțiunile de combatere a schimbărilor climatice de la nivel național, regional și local, sunt vitale pentru succesul și eficacitatea unor astfel de acțiuni; invită UE și statele membre să pună perspectiva de gen în primplanul politicilor privind clima și să promoveze participarea femeilor indigene și a apărătorilor drepturilor femeilor în cadrul CCONUSC;

27. salută decizia COP23 ca Fondul pentru adaptare să fie în continuare în slujba Acordului de la Paris; recunoaște importanța fondului pentru comunitățile cele mai vulnerabile la schimbările climatice și, prin urmare, salută noile angajamente ale statelor membre de a finanța fondul cu 93 de milioane de USD;
28. recunoaște că UE și statele sale membre furnizează cele mai multe fonduri publice pentru combaterea schimbărilor climatice; se arată îngrijorat că angajamentele efective făcute de țările dezvoltate sunt încă departe de obiectivul lor colectiv de 100 miliarde de USD pe an; subliniază că este important ca toate părțile dezvoltate să își achite integral contribuțiile la acest obiectiv, dat fiind că finanțarea pe termen lung este esențială pentru a le permite țărilor în curs de dezvoltare să își îndeplinească obiectivele de adaptare și atenuare;
29. subliniază că bugetul UE ar trebui să fie în acord cu angajamentele sale internaționale privind dezvoltarea durabilă și cu obiectivele sale climatice și energetice pe termen mediu și lung și să nu pună bețe-n roate acestor obiective sau să le împiedice realizarea; ia act cu îngrijorare de faptul că ținta de 20 % din totalul cheltuielilor Uniunii alocat acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice nu va fi probabil atinsă și solicită, prin urmare, acțiuni corective; subliniază, de asemenea, că obiectivele în materie de climă și energie ar trebui să se afle în centrul discuțiilor politice privind cadrul financiar multianual (CFM) post-2020, pentru a se asigura că vor fi alocate resursele necesare pentru realizarea lor; reamintește poziția sa de a majora cheltuielile curente legate de climă, de la 20 % la 30 % cât mai curând posibil și cel târziu până în 2027; consideră că toate cheltuielile CFM rămase ar trebui să fie pe ruta Paris-conform și să nu pună bețe-n roate eforturilor în domeniul climei;
30. solicită crearea unui mecanism dedicat și automat al UE de finanțe publice care să ofere un sprijin suplimentar și adecvat pentru ca UE să își onoreze cota echitabilă din suma de 100 de miliarde USD reprezentând obiectivul financiar internațional privind clima;

Rolul actorilor nestatali

31. reamintește că Acordul de la Paris recunoaște rolul important jucat de guvernanta pe mai multe niveluri în politicile privind clima și necesitatea de a colabora cu actorii de la nivelul regiunilor și orașelor și cu cei nestatali;
32. își exprimă satisfacția cu privire la mobilizarea în creștere la nivel mondial a unui număr tot mai mare de actori nestatali angajați în combaterea schimbărilor climatice cu obiective concrete și măsurabile; subliniază rolul esențial al societății civile, al sectorului privat și al administrațiilor subnationale în a impulsiona și a direcționa opinia publică și acțiunea guvernelor; invită UE, statele membre și toate părțile să promoveze, faciliteze și să angajeze un dialog complet transparent cu actorii nestatali, care se află din ce în ce mai des în prima linie în lupta împotriva schimbărilor climatice, precum și cu actorii de la nivel subnațional, în special în țările în care relațiile UE cu guvernele

naționale din domeniul politicii climatice s-au deteriorat; salută, în acest context, angajamentul asumat în cursul COP23 de către 25 de orașe-deschizătoare de drumuri, reprezentând 150 de milioane de cetățeni, de a deveni orașe cu un nivel zero al emisiilor nete până în 2050.

33. invită Comisia să își dezvolte în continuare relațiile cu autoritățile locale și regionale, să intensifice cooperarea tematică și sectorială între orașe și regiuni atât în interiorul, cât și în afara UE, să dezvolte inițiative de adaptare și de reziliență și să consolideze modelele de dezvoltare durabilă și planurile de reducere a emisiilor în sectoare esențiale precum energia, industria, agricultura și transportul, atât în zonele urbane, cât și în zonele rurale, de exemplu prin programe de înfrățire, prin intermediul programului de cooperare urbană internațională, prin sprijinirea unor platforme precum Convenția primarilor și prin înființarea de noi forumuri pentru schimburi de bune practici; solicită UE și statelor membre să sprijine eforturile depuse de actorii regionali și locali de a introduce contribuții stabilite la nivel regional și local (similare cu contribuțiile stabilite la nivel național) în cazul în care nivelul de ambiție în combaterea schimbărilor climatice poate fi mărit prin acest proces;
34. încurajează Comisia să stabilească obiective concrete de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2050 pentru toate sectoarele în propunerea sa referitoare la strategia pe termen lung a Uniunii Europene privind aducerea la zero emisiilor nete până la jumătatea secolului și să stabilească o cale clară de atingere a acestor obiective, inclusiv etape concrete pentru 2035, 2040 și 2045; invită Comisia să includă propuneri despre modalitățile de mărire a cantității captate de absorbții de carbon în conformitate cu Acordul de la Paris, astfel încât să se obțină emisii nete de gaze cu efect de seră egale cu zero pe teritoriul UE până cel târziu în 2050 și să se ajungă la emisii negative la scurt timp după aceea; cere ca această strategie să asigure o repartizare echitabilă a eforturilor între sectoare, să includă un mecanism care să cuprindă rezultatele evaluării globale pe cinci ani, să ia în considerare constatările viitorului Raport special IPCC, recomandările și pozițiile Parlamentului European, precum și opiniile actorilor nestatali, cum ar fi autoritățile locale și regionale, societatea civilă și sectorul privat;
35. subliniază că strategia UE pe termen lung ar trebui considerată drept o oportunitate de a stabili prioritățile strategice viitoare pentru o economie modernă și ecologică a UE, care să utilizeze pe deplin potențialul progresului tehnologic și care să mențină un nivel ridicat de securitate socială, precum și standarde înalte pentru consumatori și care va fi benefică pentru industrie și societatea civilă, în special pe termen lung;
36. încurajează Comisia și statele membre să elaboreze strategii și programe pentru a aborda în fiecare sector tranziția cauzată de decarbonizare și de evoluțiile tehnologice, să permită schimbul de cunoștințe și bune practici între regiunile afectate, lucrători și întreprinderi, și să ofere sprijin regiunilor și lucrătorilor pentru a îi ajuta să se pregătească pentru schimbări structurale, să caute în mod activ noi potențiale economice și să elaboreze politici de localizare strategică pentru a asigura o tranziție corectă către o economie cu emisii nete egale cu zero în Europa;
37. consideră că, pentru a asigura corelarea contribuțiilor stabilite la nivel național cu angajamentele la nivelul întregii economii impuse de Acordul de la Paris, părțile sunt încurajate să includă emisiile provenite de la transportul maritim și aerian internațional și să convină și să pună în aplicare măsuri la nivel internațional, regional și național pentru a aborda emisiile generate de aceste sectoare;

Eforturi susținute din partea tuturor sectoarelor

38. salută dezvoltarea continuă a sistemelor de comercializare a certificatelor de emisii la nivel mondial și, în special, lansarea fazei inițiale a schemei de comercializare a certificatelor de emisii pentru sectorul energiei electrice la nivel național în China, în decembrie 2017; salută, de asemenea, acordul cu privire la conectarea schemei ETS a Uniunii Europene cu cea elvețiană semnat la sfârșitul anului 2017 și încurajează Comisia să exploreze în continuare astfel de legături și alte forme de cooperare cu piețele carbonului din state terțe și regiuni și să stimuleze crearea de noi piețe ale carbonului și a altor mecanisme de stabilire a prețului carbonului, care vor contribui la reducerea emisiilor la nivel global, vor aduce îmbunătățiri suplimentare, economii de costuri și vor reduce riscul de relocare a emisiilor de carbon prin crearea unor condiții de concurență echitabile la nivel global; invită Comisia să introducă garanții pentru a se asigura că orice legătură cu EU ETS va continua să aducă contribuții suplimentare și permanente la eforturile de atenuare și nu va submina angajamentele interne asumate de Uniune privind emisiile de gaze cu efect de seră;
39. regretă faptul că sectorul transporturilor este singurul sector care a înregistrat o creștere emisiilor față de 1990; subliniază că acest lucru nu este compatibil cu dezvoltarea durabilă pe termen lung, care necesită, în schimb, reducerea mai mare și mai rapidă a emisiilor în toate sectoarele societății; reamintește că sectorul transporturilor va trebui să fie complet decarbonizat până în 2050;
40. își exprimă dezamăgirea profundă față de propunerea Comisiei privind standardele de emisii de CO₂ pentru perioada de după 2020 pentru autoturisme și vehicule utilitare ușoare ca nefiind conformă cu obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris;
41. își exprimă îngrijorarea cu privire la nivelul de ambiție al Schemei de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) a OACI, având în vedere lucrările în curs privind standardele și practicile recomandate (SARP) destinate punerii în aplicare a sistemului începând din 2019; se opune cu fermitate eforturilor de a impune Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) asupra zborurilor din Europa, care nerespectând legislația UE și independența sa în luarea deciziilor; subliniază că o diluare suplimentară a proiectului CORSIA SARP este inacceptabilă; invită Comisia și statele membre să facă tot posibilul pentru a mări strictețea dispozițiilor Schemei CORSIA și, prin urmare, impactul său în viitor;
42. reamintește Regulamentul (UE) 2017/2392 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea menținerii actualelor limitări ale domeniului de aplicare pentru activitățile de aviație și în vederea pregătirii punerii în aplicare a unei măsuri globale bazate pe piață începând din 2021¹, și, în special, articolul 1 alineatul (7) din acesta, care prevede în mod clar că, în calitate de colegiuitori, Parlamentul European și Consiliul sunt singurele instituții care decid asupra oricăror viitoare modificări ale Directivei ETS; invită statele membre, în spiritul Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare, să prezinte o rezervă formală în ceea ce privește CORSIA SARP, conform căreia punerea în aplicare a CORSIA și participarea la fazele sale voluntare necesită acordul prealabil al Consiliului și al Parlamentului European;

¹ JO L 350, 29.12.2017, p. 7.

43. reamintește că o altă prelungire a derogării care prevedea ca zborurile extra-SEE să nu intre în domeniul de aplicare al EU ETS a fost acordată de Uniune până în 2024 pentru a facilita procesul OACI în vederea găsirii unei soluții globale pentru emisiile din domeniul aviației; subliniază, cu toate acestea, că orice modificare ulterioară a legislației ar trebui realizată doar în cazul în care este conformă cu angajamentul Uniunii la nivelul întregii economii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, care nu prevede utilizarea creditelor de compensare după 2020;
44. salută faptul că, în sectorul aviației, EU ETS a adus deja reduceri/compensări de CO₂ de aproximativ 100 de milioane de tone;
45. reamintește că se preconizează creșterea emisiilor de CO₂ generate de transportul maritim cu 50 % până la 250 % până în 2050 și că există deja soluții tehnice pentru a reduce în mod semnificativ emisiile generate de nave; salută acordul privind strategia inițială a OMI referitoare la reducerea emisiilor de GES generate de nave, de la cea de-a 72-a sesiune a Comitetului pentru protecția mediului marin al OMI din aprilie 2018, ca un prim pas pentru ca acest sector să contribuie la realizarea obiectivului legat de temperatură din Acordul de la Paris; invită OMI să ajungă la un acord rapid cu privire la noi măsuri obligatorii de reducere a emisiilor necesare pentru a realiza obiectivele și subliniază importanța și urgența punerii în aplicare a acestora înainte de 2023; subliniază că sunt necesare noi măsuri și acțiuni împotriva emisiilor generate de transportul maritim și solicită, prin urmare, UE și statelor membre să monitorizeze îndeaproape impactul și punerea în aplicare a Acordului OMI și să ia în considerare măsuri suplimentare la nivelul UE pentru a se garanta reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim, în conformitate cu obiectivul legat de temperatură din Acordul de la Paris; îndeamnă Comisia să includă transportul maritim internațional în viitoarea sa strategie de decarbonizare pentru anul 2050, pentru a ghida deciziile de investiții ale UE către combustibili cu emisii zero de dioxid de carbon și către tehnologii de propulsie pentru transportul maritim;
46. ia act de faptul că defrișările și degradarea pădurilor sunt responsabile pentru 20 % din emisiile mondiale de CO₂; subliniază rolul important al pădurilor și al zonelor umede în atenuarea schimbărilor climatice, deoarece acestea oferă un potențial ridicat de captare a carbonului; atrage atenția asupra faptului că absorbantele și rezervoarele naturale de carbon din UE și de la nivel mondial ar trebui să fie conservate și mărite pe termen lung, iar volumul total la nivel mondial al pădurilor, precum și capacitățile de adaptare și rezistența acestora la schimbările climatice trebuie mărite în continuare, pentru a atinge obiectivul pe termen lung al Acordului de la Paris; subliniază, de asemenea, necesitatea unor eforturi de atenuare care să vizeze sectorul pădurilor tropicale, începând cu abordarea cauzelor care stau la baza pierderilor de fond forestier și a schimbărilor climatice;

Reziliența la schimbările climatice prin adaptare

47. invită Comisia să revizuiască Strategia UE de adaptare, deoarece acțiunile de adaptare reprezintă o necesitate inevitabilă pentru toate țările dacă acestea doresc să reducă la minimum efectele negative ale schimbărilor climatice și să valorifice pe deplin oportunitățile de creștere economică rezilientă la schimbările climatice și de dezvoltare durabilă;
48. consideră punerea în funcțiune a platformei comunităților locale și populațiilor indigene unul dintre succesele COP23 și un alt pas important în realizarea obiectivelor de la

Paris; consideră că această platformă va facilita schimbul efectiv de experiență și de bune practici în cadrul eforturilor și strategiilor de adaptare;

49. subliniază necesitatea de a dezvolta sisteme și instrumente publice, transparente și ușor de utilizat pentru a urmări progresele și eficacitatea planurilor și acțiunilor naționale de adaptare;

Diplomația în domeniul climei

50. sprijină cu fermitate continuarea și consolidarea politicii Uniunii de sensibilizare și diplomație în domeniul climei, aceasta fiind esențială pentru creșterea vizibilității acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice în țările partenere și în rândul opiniei publice la nivel mondial; solicită ca resursele umane și financiare ale SEAE și ale Comisiei să fie alocate astfel încât să reflecte mai bine angajamentul puternic și implicarea sporită în diplomația în domeniul climei; insistă asupra necesității de a dezvolta o strategie cuprinzătoare pentru diplomația UE în domeniul climei și de a integra aspectele legate de climă în toate domeniile acțiunii externe a UE, inclusiv comerțul, cooperarea pentru dezvoltare, ajutorul umanitar, securitatea și apărarea;
51. subliniază implicațiile tot mai grave ale schimbărilor climatice pentru securitatea internațională și pentru stabilitatea regională, implicații care decurg din degradarea mediului, pierderea mijloacelor de trai, strămutările persoanelor provocate de schimbările climatice și formele asociate de tensiuni unde schimbările climatice pot fi adesea considerate un factor de multiplicare a amenințărilor; îndeamnă, prin urmare, UE și statele membre să colaboreze cu partenerii din întreaga lume pentru a înțelege, integra, anticipa și gestiona mai bine efectele destabilizante ale schimbărilor climatice; subliniază, prin urmare, importanța integrării diplomației în domeniul climei în politicile UE de prevenire a conflictelor;
52. invită Comisia și statele membre să lanseze alianțe foarte ambițioase, care să constituie un exemplu în integrarea politicilor climatice în diferite aspecte ale politicii externe, inclusiv comerțul, migrația internațională, reforma instituțiilor financiare internaționale și pacea și securitatea;
53. solicită Comisiei să integreze dimensiunea schimbărilor climatice în acordurile comerciale și de investiții internaționale prin condiționarea viitoarelor acorduri comerciale de ratificarea și aplicarea Acordului de la Paris; invită Comisia să efectueze o evaluare cuprinzătoare a coerenței acordurilor existente cu Acordul de la Paris;

Industria și competitivitatea

54. subliniază că schimbările climatice sunt, în primul rând, o provocare societală și că lupta împotriva acestora ar trebui, prin urmare, să rămână unul dintre principiile directoare ale politicilor și acțiunilor UE, inclusiv în domeniul industriei, energiei, cercetării și tehnologiilor digitale;
55. salută eforturile și progresele înregistrate până în prezent de cetățenii europeni și de întreprinderile și industria din Europa în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate în temeiul Acordului de la Paris; îi încurajează să stabilească ambiții mai mari, să profite pe deplin de oportunitățile care decurg din Acordul de la Paris și să țină pasul cu evoluțiile tehnologice;
56. subliniază că un cadru juridic stabil și previzibil, precum și semnalele clare în materie

de politici, atât la nivelul UE, cât și la nivel mondial, facilitează și cresc numărul investițiilor legate de climă; subliniază, în această privință, importanța propunerilor legislative din cadrul pachetului „Energie curată pentru toți europenii” pentru consolidarea competitivității UE, responsabilizarea cetățenilor și stabilirea de obiective care să respecte angajamentele asumate de UE în cadrul Acordului de la Paris și al mecanismului său de revizuire cincinală;

57. salută faptul că mai multe țări în care își desfășoară activitatea competitori majori ai industriilor energointensive din UE au introdus comercializarea de carbon sau alte mecanisme de stabilire a tarifelor; încurajează alte țări să le urmeze exemplul;
58. subliniază importanța creșterii numărului de locuri de muncă de calitate și a lucrătorilor calificați în industria UE pentru a stimula inovarea și tranziția către o economie durabilă; solicită un proces holistic și incluziv pentru elaborarea unei viziuni privind un model economic alternativ în regiunile cu consum intensiv de cărbune și cu emisii ridicate de carbon, cu o pondere ridicată a lucrătorilor în sectoare cu emisii ridicate de carbon, astfel încât să se faciliteze o transformare sustenabilă pentru industriile și serviciile prospere, recunoscând totodată patrimoniul și competențele de forței de muncă disponibile; subliniază rolul important al statelor membre în accelerarea reformelor care pot duce la o tranziție corectă a forței de muncă în aceste regiuni; reamintește că sprijinul financiar suplimentar din partea UE joacă un rol indispensabil în acest sens;

Politica energetică

59. reamintește că, în UE, investițiile în energia din surse regenerabile sunt în scădere; subliniază, prin urmare, importanța energiei din surse regenerabile și a eficienței energetice pentru reducerea emisiilor, pentru securitatea energetică și pentru a preveni și atenua sărăcia energetică, cu scopul de a proteja și a ajuta familiile vulnerabile și sărace; solicită promovarea la nivel global a măsurilor de eficiență energetică și de economisire a energiei, precum și dezvoltarea și producerea efectivă de energie regenerabilă (de exemplu, prin stimularea producției proprii și a consumului din surse regenerabile de energie);
60. reamintește că stabilirea priorităților în materie de eficiență energetică, inclusiv prin principiul eficienței energetice pe primul loc, și poziția de lider la nivel mondial în domeniul energiei din surse regenerabile reprezintă două dintre principalele obiective ale uniunii energetice a UE; subliniază importanța legislației ambițioase din pachetul pentru energie curată pentru atingerea acestor obiective, precum și importanța viitoarei strategii pentru jumătatea secolului pentru punerea efectivă în aplicare a politicilor UE legate de angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris de a menține creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C, cu scopul mai ambițios de a menține această creștere sub 1,5 °C;
61. subliniază că este important să se dezvolte tehnologii de stocare a energiei, rețele inteligente și o capacitate de a răspunde la cerere care să contribuie la îmbunătățirea utilizării eficiente a energiei din surse regenerabile în sectorul producției de energie electrică și în cel al încălzirii și răcirii locuințelor;
62. invită UE să exercite presiune pentru a convinge comunitatea internațională să adopte fără întârziere măsuri concrete, inclusiv un calendar, pentru eliminarea treptată a subvențiilor care dăunează mediului, care denaturează concurența, descurajează

cooperarea internațională și împiedică inovarea;

Cercetarea, inovarea, tehnologiile digitale și politica spațială

63. subliniază faptul că cercetarea și inovarea continuă și consolidată în domeniul atenuării schimbărilor climatice, politicile de adaptare, utilizarea eficientă a resurselor și a tehnologiilor sustenabile cu emisii scăzute și cu emisii zero, utilizarea durabilă a materiilor prime secundare („economia circulară”) și colectarea datelor privind schimbările climatice sunt esențiale pentru combaterea schimbărilor climatice în mod rentabil și pentru a contribui la reducerea dependenței de combustibilii fosili; încurajează, prin urmare, adoptarea unor angajamente globale în vederea creșterii și concentrării investițiilor în aceste domenii; subliniază necesitatea de a acorda prioritate finanțării proiectelor sustenabile în domeniul energetic, în cadrul noului program Orizont Europa, având în vedere angajamentele uniunii energetice și cele luate în cadrul Acordului de la Paris;
64. subliniază că ODD reprezintă o schimbare radicală a politicilor internaționale privind cooperarea pentru dezvoltare și că UE s-a angajat să le pună în aplicare atât în politicile sale interne, cât și în cele externe; subliniază, în conformitate cu dimensiunea externă a ODD, necesitatea de a explora diferite metode de a ajuta țările în curs de dezvoltare și economiile emergente în tranziția lor energetică, printre altele prin măsuri de consolidare a capacităților, reducerea costurilor de capital pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și la eficiența energetică, prin transferul de tehnologie și soluții pentru dezvoltarea orașelor inteligente și a comunităților îndepărtate și rurale, ajutându-le astfel să își îndeplinească angajamentele asumate în cadrul Acordului de la Paris; salută, în acest sens, recent instituitul Fond european pentru dezvoltare durabilă;
65. reamintește că cercetarea, inovarea și competitivitatea se numără printre cei cinci piloni ai strategiei UE privind uniunea energetică; ia act de faptul că UE este hotărâtă să rămână un lider global în aceste domenii, dezvoltând, în același timp, cooperarea științifică strânsă cu partenerii internaționali; subliniază că este important să se construiască și să se mențină o capacitate de inovare puternică, atât în țările dezvoltate, cât și în cele emergente, pentru dezvoltarea unor tehnologii ecologice și sustenabile în domeniul energiei;
66. reamintește rolul fundamental al tehnologiilor digitale în sprijinirea tranziției energetice și, în special, în îmbunătățirea eficienței energetice și a economiilor de energie; subliniază beneficiile climatice pe care digitalizarea industriei europene le poate aduce prin utilizarea eficientă a resurselor și prin reducerea intensității utilizării materialelor, precum și prin consolidarea forței de muncă actuale;
67. are convingerea că programele spațiale ale Uniunii ar trebui să fie concepute în așa fel încât să se asigure că acestea contribuie la lupta împotriva schimbărilor climatice și la strategiile de atenuare a acestora; reamintește, în acest context, rolul deosebit al sistemului Copernicus și necesitatea de a garanta că acesta include un serviciu de monitorizare a CO₂; subliniază importanța menținerii unei politici privind datele gratuite, integrale și deschise, deoarece acest lucru este esențial pentru comunitatea științifică și susține cooperarea internațională în acest domeniu;

Acțiuni de combatere a schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare

68. insistă asupra necesității de a menține deschisă posibilitatea de limitare a încălzirii

globale la 1,5 °C și asupra obligației celor care produc cele mai multe emisii, inclusiv UE, de a-și intensifica rapid eforturile de atenuare, care pot genera beneficii conexe semnificative în materie de dezvoltare durabilă, precum și de a-și spori substanțial sprijinul acordat pentru acțiunile de combatere a schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare;

69. subliniază importanța unui proces bine informat de luare a deciziilor cu privire la schimbările climatice și a susținerii acestui proces prin îmbunătățirea serviciilor climatice cu o relevanță deosebită pentru țările în curs de dezvoltare; solicită ca acesta să devină un obiectiv semnificativ al cercetării finanțate de UE, precum și ca UE să depună eforturi susținute în vederea facilitării transferului de tehnologie către țările în curs de dezvoltare; solicită o declarație a OMC privind drepturile de proprietate intelectuală și schimbările climatice, comparabilă cu cea privind Acordul TRIPS și sănătatea publică, adoptată la Doha în 2001;
70. reamintește angajamentul țărilor dezvoltate de a oferi finanțare nouă și suplimentară pentru acțiunile de combatere a schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare, care va ajunge la 100 de miliarde USD pe an până în 2020; recunoaște necesitatea unei creșteri continue a efortului financiar, precum și a unei contabilizări mai stricte a acestuia, inclusiv prin acordarea unei atenții deosebite cerinței ca finanțarea să fie nouă și suplimentară și incluzând numai echivalentul în subvenții al împrumuturilor, calculat utilizând metoda convenită în cadrul Comitetului de asistență pentru dezvoltare al OCDE; recomandă ca statele membre ale UE să urmeze practicile elaborate de Comisie pentru utilizarea markerilor Rio pentru asistența oficială pentru dezvoltare cu un obiectiv climatic;
71. cere UE să respecte principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, astfel cum este consacrat la articolul 208 din TFUE, întrucât constituie un aspect fundamental al contribuției UE la Acordul de la Paris; solicită, în consecință, UE să asigure coerența dintre politica sa de dezvoltare și politica sa comercială, agricolă, în domeniul energiei și al climei;
72. reamintește că schimbările climatice au atât efecte directe, cât și indirecte asupra productivității agricole; își reiterează cererea privind o schimbare radicală în modul în care producem și consumăm alimentele către practici agro-ecologice, în conformitate cu concluziile Evaluării internaționale a cunoștințelor, științelor și tehnologiilor agricole pentru dezvoltare (IAASTD) și cu recomandările Raportului special al ONU privind dreptul la alimentație; salută inițiativele luate de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) pentru a intensifica agro-ecologia în vederea realizării ODD; îndeamnă UE și statele membre să își elaboreze politica de dezvoltare în funcție de aceste linii, inclusiv în cadrul componentei de investiții pentru agricultură a FEDD;
73. subliniază faptul că creșterea tot mai mare a emisiilor de CO₂ legate de transporturi și de comerț subminează eficacitatea strategiei UE privind schimbările climatice; constată că promovarea dezvoltării bazate pe exporturi, inclusiv a agriculturii industriale orientate spre export, este dificil de conciliat cu imperativul atenuării schimbărilor climatice;
74. consideră că UE ar trebui să caute modalități de a introduce controale la comerțul european cu produse și consumul de produse care reprezintă un risc pentru păduri, cum ar fi soia, uleiul de palmier, eucaliptul, carnea de vită, pielea și cacaua, luând în considerare lecțiile învățate din planul de acțiune FLEGT și din Regulamentul privind lemnul și din măsurile UE de reglementare a altor lanțuri de aprovizionare, pentru a

pune capăt sau pentru a preveni prejudiciile grave; constată că printre elementele esențiale pentru succesul acestor eforturi se numără asigurarea respectării cerințelor privind trasabilitatea și obligația de diligență necesară, pe tot parcursul lanțului de aprovizionare;

75. solicită Băncii Europene de Investiții să pună capăt rapid creditării proiectelor privind combustibilii fosili și solicită statelor membre ale UE să pună capăt tuturor garanțiilor de credit la export pentru proiectele privind combustibilii fosili; solicită garanții publice specifice în favoarea investițiilor ecologice, precum și acordarea de etichete și avantaje fiscale fondurilor de investiții ecologice și emițătorilor de obligațiuni verzi;
76. subliniază importanța operaționalizării obiectivului global de adaptare și de mobilizare de fonduri importante noi pentru adaptarea în țările în curs de dezvoltare; îndeamnă UE și statele membre să se angajeze la o creștere semnificativă a finanțării pentru adaptare la schimbările climatice; recunoaște nevoia de a se înregistra progrese și în ceea ce privește pierderile și daunele, pentru care ar trebui să se aloce resurse suplimentare prin surse inovatoare de finanțare publică, prin intermediul mecanismului internațional de la Varșovia;
77. subliniază necesitatea unor proiecte de tip ascendent, gestionate la nivel local, care să ajungă la persoane și la comunități deosebit de vulnerabile; ia act de faptul că accentul pus în prezent pe operațiunile de finanțare mixtă și pe garanții pentru facilitarea investițiilor private favorizează proiectele la scară largă și cere să existe un just echilibru în utilizarea fondurilor de asistență;
78. remarcă faptul că sectorul aviației se bazează în mare măsură pe compensarea emisiilor de carbon și că compensările forestiere sunt dificil de măsurat și imposibil de garantat; subliniază că este necesar să se garanteze că schema de compensare și reducere a emisiilor de dioxid de carbon pentru aviația internațională (CORSIA) și alte proiecte nu afectează în niciun fel securitatea alimentară, drepturile funciare, drepturile populațiilor indigene sau biodiversitatea, precum și să se respecte principiul consimțământului liber și dat în cunoștință de cauză;

Rolul Parlamentului European

79. consideră, având în vedere că Parlamentul trebuie să își dea aprobarea pentru acordurile internaționale și joacă un rol central în punerea în aplicare internă a Acordului de la Paris în calitate de colegiutor, că acesta trebuie să facă parte integrantă din delegația UE; se așteaptă, prin urmare, să i se permită participarea la reuniunile de coordonare ale UE de la Katowice și să i se garanteze accesul la toate documentele pregătitoare din momentul începerii negocierilor;

o

o o

80. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților care nu sunt membre ale UE.